

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.05.1994, sp. zn. 3 To 380/94, ECLI:CZ:KSCB:1994:3.TO.380.1994.1

Číslo: 20/1995

Právní věta: Za jiné opatření učiněné k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. lze považovat uložení prostředků na náhradu škody ve prospěch poškozeného do úschovy soudu. Při posouzení otázky, zda opatření učiněné obviněným k náhradě škody splňuje podmínky § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř., je nutno vycházet z výše škody způsobené poškozenému trestným činem zjištěné orgánem, který rozhoduje o podmíněném zastavení trestního stíhání, a nikoli jen z požadavků poškozeného.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 23.05.1994

Spisová značka: 3 To 380/94

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 307 odst. 1 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 20/1995 sb. rozh.

Za jiné opatření učiněné k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. lze považovat uložení prostředků na náhradu škody ve prospěch poškozeného do úschovy soudu.

Při posouzení otázky, zda opatření učiněné obviněným k náhradě škody splňuje podmínky § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř., je nutno vycházet z výše škody způsobené poškozenému trestným činem zjištěné orgánem, který rozhoduje o podmíněném zastavení trestního stíhání, a nikoli jen z požadavků poškozeného.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 5. 1994 sp. zn. [3 To 380/94](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích jako nedůvodnou zamítl stížnost okresní státní zástupkyně proti usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 17. 3. 1994 sp. zn. 3 T 350/93.

Z odůvodnění:

Okresní soud v Jindřichově Hradci rozhodl usnesením tak, že podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně

zastavil trestní stíhání proti obviněnému mladistvému J. R., a současně podle § 307 odst. 2, 3 tr. ř. stanovil zkušební dobu osmnáct měsíců a obviněnému uložil povinnost, aby ve zkušební době splnil dohodu, kterou uzavřel o náhradě škody s poškozenou.

V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že obviněný je stíhán pro trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. a trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. K tomu, co je mu obžalobou kladeno za vinu, se bezesbýtku doznal a souhlasil s podmíněným zastavením trestního stíhání. S poškozenou uzavřel dohodu o náhradě škody a pro druhého z poškozených složil potřebnou peněžní částku do úřední úschovy soudu. Soud proto shledal všechny formální podmínky takového postupu za splněné. Žalované trestné činy z hlediska způsobu provedení a výše způsobené škody nejsou výrazně společensky nebezpečné. Pro dřívější odsouzení se na obviněného hledí, jako by odsouzen nebyl. Jsou tak splněny i materiální podmínky pro podmíněné zastavení.

Proti usnesení okresního soudu podala včas stížnost okresní státní zástupkyně. V jejím odůvodnění namítla, že složení peněz na náhradu škody do úschovy soudu není z hlediska ustanovení § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. dostačující, když nejsou známy skutečné náklady na opravu poškozeného vozidla. Poškozený nebyl u veřejného zasedání přítomen a nemohl se vyjádřit k výši škody. Přitom náklady na opravu vozidla v cizině mohly být jiné, než jak byly vyčísleny v korunách. Formální podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání tak nejsou splněny. S přihlédnutím k osobě obviněného a jeho dřívějšímu odsouzení nejsou splněny ani materiální podmínky pro takový postup. Navrhuje proto, aby napadené usnesení bylo zrušeno a okresnímu soudu uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Krajský soud však stížnost okresní státní zástupkyně neshledal důvodnou.

Okresní soud v Jindřichově Hradci po podání obžaloby nařídil ve věci veřejné zasedání, k němuž předvolal obviněného J. R., a vyrozuměl o jeho konání také všechny oprávněné osoby. Věc při veřejném zasedání projednal v rozsahu potřebném pro zjištění, zda jsou splněny podmínky pro postup podle § 307 tr. ř. V řízení, které napadenému usnesení předcházelo, nebyly tedy zjištěny žádné vady.

Při veřejném zasedání vyslovil obviněný souhlas s podmíněným zastavením trestního stíhání, uzavřel s přítomnou poškozenou Z. H. dohodu o náhradě škody uvedením poškozené věci do původního stavu na svoje náklady. Ve prospěch poškozeného A. D., státního příslušníka bývalé Jugoslávie, žijícího v Rakouské republice, složil do úschovy soudu peníze v hotovosti ve výši, jak byla škoda vyčíslena v průběhu přípravného řízení. Z výpovědi obviněného v přípravném řízení je zřejmé, že se k žalované trestné činnosti v plném rozsahu doznal. Krajský soud v Českých Budějovicích má za to, že tak byly splněny všechny formální podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání a námitky okresní státní zástupkyně v tomto směru považuje za neopodstatněné z následujících důvodů:

Za jiná potřebná opatření k náhradě škody ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. je třeba považovat taková opatření, jimiž obviněný uznává svoji odpovědnost za způsobenou škodu a současně jimi zajišťuje včasné uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody takovým způsobem, aby tento nárok nebo jeho včasné uspokojení nemohlo být zmařeno. Protože v některých případech může být nebo dokonce musí být (např. zákonné pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorových vozidel) odpovědnost za škodu kryta pojištěním, nemusí škůdce, resp. obviněný, plnit na náhradu škody poškozenému sám přímo, ale bude za něj plnit pojišťovna. I takové plnění nepochybně bude náhradou škody ve smyslu první alternativy ustanovení § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. Z toho lze logicky usuzovat, že učiní-li pojištěný obviněný u pojišťovny oznámení pojistné události, lze takové oznámení považovat za opatření k náhradě škody ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 písm. b) alternativy třetí tr. ř. Složení peněžní hotovosti obviněným na náhradu škody do úschovy soudu ve prospěch poškozené je svojí povahou bezprostřednější, včasější a bezpečnější zajištění nároku poškozeného na náhradu škody, než oznámení pojistné události. Lze-li tedy, jak je

argumentováno výše, oznámení pojistné události považovat za opatření k náhradě škody ve smyslu § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř., pak za takové opatření vzhledem k jeho povaze lze nepochybně považovat i složení peněžní hotovosti do úschovy soudu ve prospěch poškozeného.

Rozsah, v jakém má být škoda nahrazena nebo její náhrada zajištěna, nelze ponechat jen na vůli poškozeného. Takový výklad by mohl vést k tomu nežádoucímu důsledku, že poškozený by fakticky mohl aplikaci § 307 tr. ř. svými požadavky na náhradu škody znemožnit. Proto dospěl krajský soud k závěru, že pro splnění podmínek § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. postačí, je-li škoda nahrazena nebo učiněno opatření k její náhradě v rozsahu, v jakém byla výše škody způsobená poškozenému trestným činem orgánem rozhodujícím o podmíněném zastavení trestního stíhání zjištěna.